

Lyd for Frihed i Religionsundervisningen og i det hele taget for religiøs Frihed herhjemme. En saadan Frihed tror jeg vilde bane Vej for en ny Blomstring af det religiøse Liv her i Landet. Jeg ved ikke, om de Forhold, som det ærede Medlem ankede over, kan ændres ad administrativ Vej. Kan de ikke det, men kræves der Lovbestemmelser til at ændre disse uheldige Forhold og til at faa større Frihed i Religionsundervisningen i Skolerne, ved vi altsaa, at vi i hvert Fald kan gøre Regning paa det ærede Medlems Hjælp til en Forandring af Lovgivningen paa dette Omraade.

Nøhr: Den Henstilling, som det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) gjorde til den højtærede Trafikminister, vil jeg slutte mig til og saa indtrængende, som det er mig muligt, anbefale til Trafikministerens velvillige Overvejelse. Den højtærede Trafikminister udtalte i Fjor her i Tinget, at efter hans Opfattelse var det danske Fiskeri i Færd med at blive en meget betydelig Faktor i vort Næringsliv, og at det var en Selvfølge, at denne Udvikling burde begunstiges af Staten mest muligt. Deri er jeg fuldstændig enig med den højtærede Minister, men saa mener jeg ogsaa, at det allerede nu vilde have været muligt at imødekomme Fiskernes Andragender med nogle smaa Begunstigelser, ja egentlig kan jeg ikke sige, at det er Begunstigelser, thi det er kun, hvad andre næringsdrivende har Ret til. Jeg mener, at det er et simpelt Retfærdighedskrav, at det danske Fiskeri bliver stillet lige saa gunstigt med Hensyn til Forsendelse af sine Varer som andre Næringsveje, f. Eks. Landbruget. Fiskerne bør have Sikkerhed for, at naar de sender deres Varer med Jernbanen — disse i allerhøjeste Grad let fordærlige Varer, thi det er jo ikke alene Fisk, men ogsaa Hummer, Muslinger, Agn o. s. v. —, bliver de ogsaa transporteret under de mest betryggende Forhold. Jeg vil derfor haabe, at Fiskeriets Ønsker, som ikke alene det ærede Medlem fra Thisted, men ogsaa det ærede Medlem fra Vordingborg (Dahl) gjorde sig til Talsmand for, maa blive velvilligt modtaget af Trafikministeren, saa at det, da det har vist sig, at det ikke nytter at henvende sig til Jernbaneadministrationen, maa lykkes at finde Udveje til at imødekomme dem ved Nedsættelse af en Kommission, hvilket jeg indtrængende vil anbefale.

Forskellige ærede Medlemmer har talt

om, at Højskolerne i Aar sikkert vilde komme til at lide under Mangel paa Tilgang af Elever, og der er ingen Tvivl om, at en saadan formindsket Tilgang i de allerfleste Tilfælde vil komme til at gaa ud over de smaa Skoler, ja, enkelte vil være udsatte for fuldstændig at indstille deres Virksomhed. Nu ser jeg imidlertid saadan paa vore Højskoler, at der paa de mindre Skoler, hvor man arbejder med et Elevantal af omkring 20—30, i Virkeligheden udrettes mest, idet det dér er muligt at give en virkelig grundig Undervisning, hvorimod man paa de store Skoler, hvor Elevantallet er over 100, 150, i mangfoldige Tilfælde er nødsaget til at anlægge Undervisningen, om jeg saa maa sige, mindre grundigt, mere maa indskrænke sig til foredragende Undervisning og ikke saa let kommer i Rapport til de enkelte eller faar sat de enkelte i systematisk Virksomhed. I alt Fald er det ganske urigtigt at bedømme en Skoles Værd efter det Elevantal, den har. En Skole kan være kommet i Ry; maaske har den faaet det fra en forlængst afdød original eller stor Personlighed, men den har sit Ry, og den lever paa sit Ry, og i Kraft af dette har den den store Tilgang af Elever. Nu mener jeg, at disse store Højskoler, som i Kraft af det store Elevantal faar en stor Støtte af Staten, et stort Statstilskud, burde i vanskelige Tider, man kunde maaske sige af rent kollegiale Hensyn, afstaa en Del af dette Tilskud, ikke saaledes, at det kom Statskassen til gode, men saaledes, at det kunde komme de smaa Højskoler til gode. Det vilde efter min Mening ikke være urimeligt, om Statstilskuddet til en Højskole formindskedes, naar dens Elevantal var vokset til 80 eller 100, og faldt fuldstændig bort, naar det havde naaet et vist Maksimum, f. Eks. 150, eller hvor man nu vilde sætte Grænsen. Nu ved jeg nok eller gaar i alt Fald ud fra, at disse Tilskud ydes i Kraft af en Lov, som Ministeren ikke vilkaarligt kan gøre noget ved, men jeg vilde alligevel ønske, at den højtærede Kultusminister havde sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold og, hvis det var muligt, søgte det ændret noget i Overensstemmelse med det Ønske, jeg her har udtalt.

Med Hensyn til det af det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard) omtalte Forhold vedrørende en Skolekommissionsformands uheldige Optræden i Friskolen i Møborg ønsker jeg at sige, at jeg er enig med det ærede Medlem i, at det havde været bedre, om vedkommende Præst havde